

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2008 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SA – Regina Owczarek-Jędrasik	
Sędzia SA – Ewa Śniegocka (spr.)	
Sędzia SA – Magdalena Tymieńska	
Protokolant – apl. radc. Miłosz Gołąb	

**po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2008 r. w Warszawie
na rozprawie sprawy z powództwa Teresy D i Wojciecha
D
przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki
z udziałem R P S.A. w W
o nieuzasadnione wstrzymanie dostaw energii elektrycznej
na skutek apelacji powoda Wojciecha D
od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów
z dnia 7 stycznia 2008 r.
sygn. akt XVII AmE 105/07**

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- 1. zmienia decyzję Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 14 marca 2007 r. znak OWA Nr56/2007, w ten sposób, że stwierdza, że wstrzymanie w dniu 20 kwietnia 2006 r. dostarczania energii**

energii elektrycznej do nieruchomości położonej w W przy
ul. , przez S S.A. było nieuzasadnione;

2. zasądza od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz Teresy
D i Wojciecha D solidarnie kwotę 360
(trzysta sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa
procesowego;

II. zasądza od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz Teresy
D i Wojciecha D solidarnie kwotę 270 (dwieście
siedemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w instancji
odwoławczej;

III. zasądza od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz Wojciecha
D kwotę 100 (sto) zł tytułem zwrotu kosztów instancji
odwoławczej.

Na oryginalne właściwe podpisy.
Za zgodność z oryginałem stwierdzam
Sekretarz Sądowy

Uzasadnienie

Powodowie Teresa D i Wojciech D wnieśli odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 23 listopada 2006 r. Nr 56/2007 . Przedmiotową decyzją Prezes Urzędu orzekł , że wstrzymanie przez S SA w dniu 20 kwietnia 2006 r. dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości położonej w W przy ul. nie było nieuzasadnione.

Pozwany Prezes URE wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Zainteresowany S SA z siedzibą w W w toku postępowania przed Sądem Okręgowym – Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie zajął stanowiska w przedmiocie odwołania powodów.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyrokiem z dnia 7 stycznia 2008 r. oddalił odwołanie i zasądził solidarnie od Teresy D i Wojciecha D na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oparł na następujących ustaleniach faktycznych i rozważaniach prawnych :

Bezsporne w sprawie jest, że powodów i zainteresowanego łączy umowa sprzedaży energii elektrycznej nr 9672/2003 zawarta w dniu 26 sierpnia 2003 r.. W dniu 10 kwietnia 2006 r. S SA wystawiło zlecenie OT-L nr 14269/2006 , na podstawie którego pracownicy Spółki w dniu 20 kwietnia 2006r. wstrzymali dostawę energii elektrycznej do nieruchomości powodów z uwagi na ich zadłużenie z tytułu opłat za zużytą energię elektryczną. Z protokołu kontroli KT Nr 15/06 z dnia 20 kwietnia 2006 r. wynika , że pracownicy Spółki stwierdzili, że stan instalacji odbiorczej znajdującej się w nieruchomości powodów nie spełnia wymogów określonych przepisami prawa i

stwarza zagrożenie przeciwpożarowe . W związku z powyższym dokonali demontażu układu pomiarowo-rozliczeniowego i określili zalecenia techniczne , których zrealizowanie pozwoliłoby na ponowne jego zainstalowanie. W dniu 21 kwietnia 2006 r. powodowie uiścili zaległe należności z tytułu opłat za pobraną energię elektryczną. W związku z tym zainteresowany w tym dniu wystawił zlecenie OT-L nr 15142/2006 mające na celu wznowienie dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości powodów. Powyższe zlecenie nie zostało jednak zrealizowane , ponieważ powodowie nie wykonali zaleceń technicznych określonych w w/w protokole . Sąd Okręgowy stwierdził , że powyższe okoliczności nie są sporne pomiędzy stronami. Ustalenia pozwanego, co do okoliczności wstrzymania dostaw energii elektrycznej do obiektu należącego do zainteresowanego należało zatem uznać za udowodnione.

W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie powodów nie zasługuje na uwzględnienie. Przepisy art. 6 ust. 3 i 3a oraz w art. 6a ust. 3 z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz.U. z 2006 r., Nr 89, poz. 625 ze zm.) regulują uprawnienia przedsiębiorstwa energetycznego do wstrzymania dostaw , m.in. energii elektrycznej . Stosownie do treści art. 6 ust. 3 w/w ustawy przedsiębiorstwo energetyczne może wstrzymać dostarczanie energii elektrycznej, jeśli w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że instalacja znajdująca się u odbiorcy stwarza bezpośrednie zagrożenie dla życia, zdrowia albo środowiska , lub nastąpił nielegalny pobór energii elektrycznej .

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zebranego w toku postępowania administracyjnego, Sąd Okręgowy uznał , że zainteresowany miał podstawy do wstrzymania dostaw energii elektrycznej do obiektu powodów na podstawie art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy Prawo energetyczne. W wyniku bowiem przeprowadzonej przez pracowników zainteresowanego kontroli w dniu 20 kwietnia 2006 r. stwierdzono, że instalacja znajdująca się u odbiorcy stwarza bezpośrednie zagrożenie dla życia, zdrowia albo środowiska, co wynika z protokołu kontroli KT nr 15/06. W myśl art. 6 ust. 1 i 2 ustawy Prawo

energetyczne upoważnieni przedstawiciele przedsiębiorstw energetycznych wykonują kontrole układów pomiarowych, dotrzymania zawartych umów i prawidłowości rozliczeń. Przysługuje im, po okazaniu legitymacji i pisemnego upoważnienia, prawo wstępu na teren nieruchomości lub do pomieszczeń, gdzie przeprowadzana jest kontrola oraz do dokonania w ramach kontroli niezbędnych przeglądów urządzeń będących własnością przedsiębiorstwa energetycznego, a także prac związanych z ich eksploatacją lub naprawą oraz dokonywania badań i pomiarów, a także zbierania i zabezpieczania dowodów naruszania przez odbiorcę warunków używania układów pomiarowych oraz warunków umowy zawartej z przedsiębiorstwem energetycznym. Nie ulega wątpliwości, że w przedmiotowej sprawie kontroli instalacji odbiorczej znajdującej się w nieruchomości powodów dokonali upoważnieni pracownicy S¹ SA na podstawie ważnego upoważnienia i w granicach prawa. Zdaniem Sądu Okręgowego bez znaczenia w niniejszej sprawie jest podnoszona przez powoda okoliczność, że kontrola przeprowadzona w dniu 20 kwietnia 2006 r. miała tylko i wyłącznie na celu wyłączenie energii za zadłużenie a zakresem kontroli, jakiej prawo mieli dokonać pracownicy zainteresowanego było jedynie wyłączenie energii za zadłużenie. Sąd Okręgowy podzielił stanowisko pozwanego, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do nieruchomości powodów nie może zostać uznane za bezprawne tylko z tego powodu, że pracownicy zainteresowanego otrzymali zlecenie wstrzymania dostaw z powodu zadłużenia. Skoro bowiem w toku kontroli ci upoważnieni pracownicy przedsiębiorstwa energetycznego stwierdzili, że instalacja odbiorcza znajdująca się u powodów stwarza zagrożenie dla życia, zdrowia albo środowiska, to wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do nieruchomości odbiorców było nie tylko uprawnieniem przedsiębiorstwa, ale wręcz jego obowiązkiem.

Ponadto, jeżeli przyjąć, że powodowie mieli jakiegokolwiek zastrzeżenia co do zakresu kontroli i jej zasadności mogli je zgłosić pracownikom zainteresowanego i odmówić im wejścia na teren nieruchomości. Ponieważ

powodowie takiego zastrzeżenia nie zgłosili należy uznać, iż przyzwolili na przeprowadzenie kontroli, czego skutkiem było wstrzymanie dostaw energii do obiektu powodów. Z tych względów stanowisko powodów wyrażone w odwołaniu należy uznać za niezasadne.

Odnosząc się natomiast do zarzutów naruszenia przez pozwanego art. 6 k.p.a., 7 k.p.a. oraz art. 77 § 1 k.p.a., to Sąd Okręgowy stwierdził, że należy je uznać za bezzasadne. W ocenie Sądu, pozwany podjął wszelkie niezbędne kroki do dokładnego wyjaśnienia sprawy i w tym celu wyczerpująco zebrał materiał dowodowy, który dał podstawy do wydania zaskarżonej decyzji. W ocenie Sądu Okręgowego, w przedmiotowej sprawie udowodnione zostało przez pozwanego, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej było wynikiem niezgodnego z przepisami prawa stanu instalacji odbiorczej użytkowanej przez powodów. Istotne jest także, na co wskazał pozwany, że powodowie w toku postępowania nie negowali stwierdzonego w protokole KT nr 15/06 z dnia 20 kwietnia 2006 r. nienależytego stanu instalacji odbiorczej. Ponadto zaskarżona Decyzja uwzględnia interes społeczny i słuszny interes obywateli.

Mając powyższe na względzie Sąd oddalił odwołanie wniesione przez powodów na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c..

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód Wojciech D, zaskarżając wyrok w całości. Skarżący zarzucił: 1) naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 233 § 1 k.p.c., polegające na przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów zarówno w płaszczyźnie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego i poprawności wyprowadzonych wniosków z dokonanych ustaleń faktycznych, jak również – zasad stosowania przepisów prawa przy tak ustalonym stanie faktycznym; 2) obrazę przepisu art. 6 ust. 3 ustawy Prawo energetyczne poprzez wadliwą jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, że uprawnienie do wstrzymania dostarczania energii nie jest uzależnione od obowiązku przeprowadzenia kontroli w sposób zgodny z regulacjami art. 6 ust. 1 i 2 tej ustawy, w tym w

szczególności posiadania przez pracowników zakładu energetycznego upoważnienia do przeprowadzenia kontroli na nieruchomości odbiorcy energii ;
3) nie rozpoznanie istoty sprawy poprzez zaniechanie rozważenia zarzutów i argumentacji skarżących podniesionych w odwołaniu od zaskarżonej decyzji Prezesa URE . W uzasadnieniu apelacji skarżący podniósł , że Sąd I instancji bezzasadnie przyjął , że prawo do przeprowadzenia przedmiotowej kontroli wynika ze zlecenia OT-L nr 14269/2006 , gdy tymczasem dokument ten nie jest upoważnieniem , o którym mowa w § 5 ust. 2 oraz § 6 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 11 sierpnia 2000 r. w sprawie przeprowadzenia kontroli przez przedsiębiorstwo energetyczne (Dz.U. 2000/75/866). Zdaniem apelującego , pracownicy S SA nie mogli w ogóle przeprowadzić kontroli w dniu 20 kwietnia 2006 r. , a tym samym wstrzymać dostaw energii na podstawie art. 6 ust. 3 ustawy Prawo energetyczne , albowiem z przepisu tego wynika , że powyższe jest uzależnione od posiadania zgodnego z prawem upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.

Z uwagi na powyższe zarzuty Wojciech D wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania temu sądowi ; ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku przez orzeczenie , że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do nieruchomości położonej w W przy ul. przez S SA w dniu 20 kwietnia 2006 r. było nieuzasadnione . Powodowie wnieśli o zasądzenie kosztów procesu.

Pozwany Prezes URE wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Zainteresowany S SA z siedzibą w W wniósł o oddalenie apelacji.

Sąd Apelacyjny w Warszawie zważył , co następuje :

Apelacja Wojciecha D **zasługuje na uwzględnienie. Sąd Apelacyjny w granicach zaskarżenia rozpoznał sprawę także na rzecz współuczestnika Teresy D na podstawie art. 378 § 2 k.p.c..**

Zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów wyrażoną w przepisie art. 233 § 1 k.p.c. , sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału . Ramy swobodnej oceny dowodów są zakreślone wymaganiami prawa procesowego , doświadczenia życiowego oraz regułami logicznego myślenia , według których sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny powinien rozważyć całokształt materiału dowodowego . Ocena dowodów dokonana z przekroczeniem granic chociażby jednej z w/w zasad może prowadzić do powstania dysharmonii pomiędzy materiałem zgromadzonym w sprawie a konkluzją , do jakiej dochodzi sąd na jego podstawie. W takim wypadku mamy do czynienia ze sprzecznością istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w danej sprawie materiału . Sprzeczność ta występuje m.in. w wypadkach : gdy z treści dowodu wynika co innego niż przyjął sąd , gdy sąd przyjął pewne fakty za ustalone mimo , że nie zostały one potwierdzone dowodami oraz , gdy ocena materiału dowodowego koliduje z zasadami doświadczenia życiowego lub regułami logicznego wnioskowania , tzn. że sąd wyprowadził błędny logicznie wniosek z ustalonych przez siebie okoliczności.

Biorąc powyższe pod uwagę , Sąd Apelacyjny za uzasadniony uznał zarzut apelacji naruszenia przez Sąd Okręgowy przepisu art. 233 § 1 k.p.c. . Należy bowiem podzielić pogląd skarżącego , że Sąd I instancji przekraczając granice swobodnej oceny dowodów poczynił ustalenia , które są sprzeczne z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego . W konsekwencji powyższego uchybienia – skutkującego wadliwymi ustaleniami podstawy faktycznej wyroku – Sąd I instancji nieprawidłowo zastosował przepisy prawa materialnego .

Przekładając powyższe zarzuty na konkrety , należy stwierdzić , że Sąd Okręgowy , wbrew dowodom zgromadzonym w sprawie , ustalił , że

wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do nieruchomości położonej w W przy ul. przez S SA w dniu 20 kwietnia 2006 r. zostało dokonane na podstawie art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (t.j. Dz.U. z 2003 r. , nr 153, poz. 1504 ze zm.) na skutek stwierdzenia wadliwego stanu instalacji elektrycznej w wyniku kontroli przeprowadzonej przez upoważnionych przedstawicieli przedsiębiorstwa energetycznego .

Zdaniem Sądu II instancji , powyższe ustalenia są sprzeczne z dowodami zebranymi w sprawie (dokumenty złożone przez S' SA na żądanie Prezesa URE w toku postępowania administracyjnego). Otóż , z w/w dowodów jednoznacznie wynika , że S SA wstrzymał dostawę energii elektrycznej do nieruchomości powodów w dniu 20 kwietnia 2006 r. z uwagi na ich zadłużenie z tytułu nie uiszczenia w terminie należności za pobraną energię elektryczną . Pracownicy S' SA , w dniu 20 kwietnia 2006 r. zrealizowali konkretne polecenie służbowe sformułowane w wystawionym im w dniu 10 kwietnia 2006r. „Zleceniu OT-L NR 14269”. W przedmiotowym pisemnym zleceniu jednoznacznie wskazano „zadłużenie” jako przyczynę wstrzymania dostaw energii . Również na druku „Protokół kontroli ” KT nr 15/06 wypełnionym przez pracowników S SA w rubryce „ kontrola miała na celu” zostało wpisane : „wyłączenie energii za zadłużenie”. Wobec powyższego, należy stwierdzić , że w świetle w/w okoliczności faktycznych podstawą prawną wstrzymania dostaw energii elektrycznej do nieruchomości powodów był przepis art. 6 ust. 3a ustawy Prawo energetyczne , który stanowi , że przedsiębiorstwa energetyczne, o których mowa w ust. 1, mogą wstrzymać dostarczanie paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w przypadku, gdy odbiorca zwleka z zapłatą za pobrane paliwo gazowe, energię elektryczną lub ciepło albo świadczone usługi co najmniej miesiąc po upływie terminu płatności, pomimo uprzedniego powiadomienia na piśmie o zamiarze

wypowiedzenia umowy i wyznaczenia dodatkowego, dwutygodniowego terminu do zapłaty zaległych i bieżących należności.

Bezsporne jest, że Prezes URE w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji na wstępie stwierdził, że z odpowiedzi S SA na wezwanie do przedstawienia stanowiska w sprawie wynika, że podstawą wstrzymania dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości wnioskodawców w dniu 20 kwietnia 2006 r. było zadłużenia wnioskodawców z tytułu opłat za zużytą energię elektryczną. (pismo znak ST/PT/1301/2006) . Prezes URE stwierdził także, że powyższe znajduje potwierdzenie w treści „Zlecenia OT-L Nr 14269” oraz „Protokołu kontroli KT 15/06” . Odnosząc się do zasadności wstrzymania dostaw energii na podstawie w/w przepisu art. 6 ust. 3a ustawy Prawo energetyczne, Prezes URE stwierdził, że było ono nieuzasadnione, gdyż nie dochowano warunków określonych w tym przepisie. S SA nie udowodniło bowiem, że Teresa D i Wojciech D, przed wstrzymaniem dostaw energii, zostali pouczeni w sposób wskazany w art. 6 ust. 3a w/w ustawy . Powyższe okoliczności faktyczne wskazane przez Prezesa URE oraz, jego ocena stwierdzająca nieprawidłowości w działaniach S w warunkach art. 6 ust. 3a ustawy Prawo energetyczne, w ocenie Sądu Apelacyjnego, w pełni zasługują na akceptację . Sąd II instancji w całości podziela w w/w zakresie ustalenia faktyczne i ocenę prawną Prezesa URE .

Sąd Okręgowy, wspominając w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku o w/w okolicznościach wystawienia i realizacji „Zlecenia OT-L Nr 14269”, na które powoływał się Prezes URE, w swoich rozważaniach prawnych pominął ocenę zasadności działania S SA w warunkach art. 6 ust. 3a ustawy Prawo energetyczne . Powyższe zostało spowodowane przyjęciem przez Sąd I instancji – wbrew dowodom zebranym w sprawie – ustalenia, że przyczyną wstrzymania dostaw energii elektrycznej do przedmiotowej nieruchomości w dniu 20 kwietnia 2006 r. było stwierdzenie, że stan instalacji odbiorczej nie spełnia wymogów p/pożarowych, a zatem stwarza bezpośrednie zagrożenie dla

życia , zdrowia albo środowiska (art. 6 ust. 3 pkt 1 PE) . Z treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika , że Sąd Okręgowy podziela stanowisko Prezesa URE , który pomimo stwierdzenia – jak wskazano wcześniej w rozważaniach – że podstawą wstrzymania dostaw energii elektrycznej do przedmiotowej nieruchomości był przepis art. 6 ust. 3a ustawy Prawo energetyczne, to jednak nie stwierdził niezasadności tego działania , uznając , że „w trakcie kontroli” stwierdzono , iż stan instalacji nie spełnia wymogów p/pożarowych , co legitymizuje działania przedsiębiorstwa .

Z powyższym stanowiskiem , zdaniem Sądu Apelacyjnego , nie można się zgodzić. Gdyby bowiem podzielić pogląd Prezesa URE oraz Sądu I instancji, to oznaczałoby to legitymizację działań przedsiębiorstwa energetycznego dokonanych z naruszeniem obowiązujących w tym zakresie przepisów prawa , tj art. 6 ust. 3a i art. 6 ust. 3 pkt 1 w związku z art. 6 ust. 2 ustawy Prawo energetyczne . Jak wskazano wcześniej naruszenie art. 6 ust. 3a w/w ustawy, jak zasadnie uznał Prezes URE w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, nie budzi wątpliwości . W tym miejscu, jeszcze raz należy podkreślić , że w ocenie Sądu Apelacyjnego , faktyczną podstawą wstrzymania dostaw energii było zadłużenie powodów , a prawną – przepis art. 6 ust. 3a ustawy Prawo energetyczne. Stan instalacji odbiorczej nie spełniający wymogów p/pożarowych , a zatem stwarzający bezpośrednie zagrożenie dla życia , zdrowia albo środowiska (art. 6 ust. 3 pkt 1 PE) stał się faktycznie następczym powodem odmowy podjęcia dostaw energii do nieruchomości powodów , po uiszczeniu przez nich zaległej opłaty w dniu 21 kwietnia 2006 r. . Można w tym miejscu powołać się na ustalenia Sądu I instancji , który podniósł , że pracownicy S SA nie zrealizowali „Zlecenia OT-L Nr 15142/2006” z dnia 21 kwietnia 2006 r. na wznowienie dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości powodów , gdyż nie zostały przez nich wykonane zalecenia techniczne wskazane w protokole KT NR 15/06 .

Przechodząc do dalszych rozważań – przy założeniu , jakie przyjął Sąd Okręgowy za Prezesem URE , że podstawą wstrzymania dostaw energii był art. 6 ust. 3 pkt 1 PE – należy stwierdzić , że S. SA , wstrzymując dostawę energii do nieruchomości powodów na podstawie tego przepisu , działał w warunkach jego naruszenia. Zarzut apelacji naruszenia przepisu art. 6 ust. 3 ustawy Prawo energetyczne w odniesieniu do jego łącznej interpretacji z ust.1 i 2 art. 6 w/w ustawy jest w pełni uzasadniony.

W ocenie Sądu Apelacyjnego , skarżący zasadnie zwrócił w apelacji uwagę na istotne uchybienia formalne , jakich dopuścił się S. SA przy przeprowadzaniu kontroli układu pomiarowo – rozliczeniowego energii elektrycznej w przedmiotowej nieruchomości . Powyższe zastrzeżenia należy oczywiście podzielić w sytuacji zaakceptowania założenia przyjętego przez Sąd Okręgowy , że w dniu 20 kwietnia 2006 r. miała rzeczywiście miejsce taka kontrola . Odnosząc się do zarzutów powoda , wskazać należy, iż kwestie zakresu, trybu przeprowadzania i podmiotów upoważnionych do dokonywania kontroli układów pomiarowych regulują szczegółowo: ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2003 r., nr 153, poz. 1504 ze zm.) oraz będące rozporządzeniem wykonawczym do w/w ustawy rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 11 sierpnia 2000 r. w sprawie przeprowadzania kontroli przez przedsiębiorstwa energetyczne (Dz.U. z 2000r., nr 75, poz. 866). I tak, zgodnie z art. 6 ust. 1 wyżej powołanej ustawy, upoważnieni przedstawiciele przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem i dystrybucją paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła wykonują kontrole układów pomiarowych, dotrzymania zawartych umów i prawidłowości rozliczeń. W myśl przepisu art. 6 ust. 2 tejże ustawy prawo dokonania czynności kontrolnych enumeratywnie wymienionych w tym przepisie przysługuje przedstawicielom przedsiębiorstw energetycznych po okazaniu legitymacji i pisemnego upoważnienia przez właściwy organ przedsiębiorstwa. Zgodnie zaś z § 5 ust. 2 powołanego na wstępie

rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 6 sierpnia 1998 r., kontrolę przeprowadzają pracownicy przedsiębiorstw energetycznych, na podstawie imiennego upoważnienia wydanego przez przedsiębiorstwo energetyczne oraz legitymacji służbowej. Przepis § 6 cyt. rozporządzenia stanowi, iż przedsiębiorstwo energetyczne, zlecając kontrolującemu przeprowadzenie kontroli, ustala miejsce przeprowadzenia kontroli, termin jej przeprowadzenia, szczegółowy zakres kontroli i osoby upoważnione do przeprowadzenia kontroli.

Analiza powyższych przepisów w zestawieniu z przedstawionymi przez stronę powodową zarzutami pozwala Sądowi Apelacyjnemu na stwierdzenie, iż w niniejszej sprawie pozwany Prezes Urzędu, jak i Sąd Okręgowy bezzasadnie uznali, że pracownicy S SA, którzy w dniu 20 kwietnia 2006 r. realizowali zlecenie polegające wyłącznie na wstrzymaniu dostaw energii do nieruchomości powodów, jednocześnie dokonywali w tej nieruchomości kontroli układu pomiarowo-rozliczeniowego zgodnie z wymogami formalnymi ustalonymi dla tego typu kontroli w cytowanych wyżej aktach prawnych. W ocenie Sądu II instancji, powyższe ustalenie nie znajduje potwierdzenia w materiale dowodowym zebranym w sprawie. Przede wszystkim należy podkreślić, że S SA nie przedstawił, mimo kilkakrotnych wezwań Prezesa URE, upoważnienia do przeprowadzenia w nieruchomości powodów kontroli, którego forma jest ściśle określona w § 5 i § 6 w/w rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 11 sierpnia 2000 r. i Załączniku nr 1 do tego rozporządzenia. Powyższe wynika z tego, że takie upoważnienie nie zostało w ogóle wystawione, gdyż kontrola, o której mowa w art. 6 ust. 1 i 2 ustawy Prawo energetyczne, faktycznie w dniu 20 kwietnia 2006 r. w rozumieniu w/w przepisów nie miała miejsca. S SA nie przedstawił nawet dowodu wpisania przedmiotowej kontroli i upoważnienia do jej przeprowadzenia do stosownej ewidencji, którą jest zobowiązany w tym zakresie prowadzić zgodnie z § 5 ust. 5 w/w rozporządzenia z dnia 11 sierpnia 2000 r. Faktu przeprowadzenia formalnej kontroli w rozumieniu art. 6 ust. 2 ustawy Prawo

energetyczne nie dowodzi tzw. „Protokół kontroli KT 15/06” , na który powołuje się Sąd I instancji . Protokół ten nie został bowiem wypełniony w sposób zupełny – brak wpisów określonych w § 6 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 11 sierpnia 2000r.. Przedmiotowy protokół stanowi raczej formę notatki urzędowej , w której odnotowano ogólnikowo stan instalacji stwierdzony przez monterów w dniu 20 kwietnia 2006 r. podczas realizacji zlecenia na wstrzymanie dostaw prądu. Na żądanie Sądu Apelacyjnego , S SA złożył do akt sprawy wszystkie dokumenty dotyczące zawarcia i realizacji umowy łączącej Spółkę i powodów na sprzedaż energii elektrycznej. Szczególną uwagę , w kontekście powyższych rozważań Sądu II instancji , zwraca znajdujący się w tej dokumentacji protokół z kontroli przeprowadzonej w dniu 8 grudnia 2006 r. , na podstawie formalnie wystawionego upoważnienia, który został sporządzony zgodnie z obowiązującymi wymaganiami formalnymi (upoważnienie ; k. 165 a.s., protokół ; k. 151-153 a.s.).

Zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy Prawo energetyczne przedsiębiorstwo energetyczne może wstrzymać dostarczanie energii elektrycznej , **jeśli w wyniku przeprowadzonej kontroli, o której mowa w ust. 2**, stwierdzono, że instalacja znajdująca się u odbiorcy stwarza bezpośrednie zagrożenie dla życia, zdrowia albo środowiska. W myśl art. 6 ust. 2 w/w ustawy przedstawicielom, o których mowa w ust. 1 (upoważnieni przedstawiciele przedsiębiorstwa energetycznego), **po okazaniu legitymacji i pisemnego upoważnienia wydanego przez właściwy organ przedsiębiorstwa energetycznego** zajmującego się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii, przysługuje prawo: 1) wstępu na teren nieruchomości lub do pomieszczeń, gdzie jest przeprowadzana kontrola, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej ; 2) przeprowadzania, w ramach kontroli, niezbędnych przeglądów urządzeń będących własnością przedsiębiorstwa energetycznego, a także prac związanych z ich eksploatacją lub naprawą oraz dokonywania badań i pomiarów ; 3) zbierania i zabezpieczania dowodów naruszania przez odbiorcę warunków

używania układów pomiarowo-rozliczeniowych oraz warunków umowy zawartej z przedsiębiorstwem energetycznym.

Z treści w/w przepisów art. 6 ust. 3 pkt 1 w związku z art. 6 ust. 2 ustawy Prawo energetyczne wynika jednoznacznie , że wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej może nastąpić wyłącznie na skutek stwierdzenia okoliczności , o których mowa w art. 6 ust. 3 pkt 1 w/w ustawy w wyniku kontroli przeprowadzonej z zachowaniem wymogów formalnych . W świetle powyższego , bezsporne jest zatem , że realizacja „Zlecenia OT-L Nr 14269/06” przez pracowników S' SA w dniu 20 kwietnia 2006 r. nie może zostać potraktowana jako formalna kontrola w rozumieniu art. 6 ust. 2 ustawy Prawo energetyczne , mająca sankcjonować wstrzymanie dostarczania energii do nieruchomości powodów na podstawie art. 6 ust. 3 pkt 1 tej ustawy. Na marginesie należy wspomnieć , że nic nie stało na przeszkodzie , aby S SA , po uiszczeniu zaległych opłat przez powodów, w dniu 21 kwietnia 2006 r. przeprowadził , w sposób formalny z zachowaniem procedur określonych w w/w przepisach , kontrolę potwierdzającą zły stan instalacji elektrycznej . Takie działanie stanowiłoby uzasadnioną , w rozumieniu art.6 ust.3 pkt 1 ustawy Prawo energetyczne , podstawę do wstrzymania od tego dnia dostarczania do nieruchomości przy ul. energii elektrycznej.

Reasumując , Sąd Apelacyjny uznał , że apelacja wniesiona przez powoda Wojciecha D , zasługuje na uwzględnienie . Zarówno zaskarżony wyrok Sądu I instancji z dnia 7 stycznia 2008 r. , jak i zaskarżona odwołaniem decyzja Prezesa URE z dnia 14 marca 2007 r. zostały bowiem wydane z naruszeniem przepisów prawa w sposób wyżej wskazany. Biorąc powyższe pod uwagę , Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. orzekł jak w punkcie I wyroku . W tym miejscu należy wskazać, że Sąd Apelacyjny na podstawie art. 378 § 2 k.p.c. w granicach zaskarżenia rozpoznał sprawę także na rzecz współuczestnika Teresy D , która wyroku Sądu Okręgowego nie zaskarżyła . Z treści apelacji wynika bowiem jednoznacznie , że została ona

wniesiona wyłącznie przez jednego z powodów , a mianowicie przez Wojciecha D . Teresa D , która nie wniosła apelacji była reprezentowana przed Sądem II instancji przez profesjonalnego pełnomocnika zgodnie z pełnomocnictwem , którego mu udzieliła . (oświadczenie powódki : k. 103 a.s., pełnomocnictwo : k. 107 a.s.) . Zgodnie z art. 378 § 2 k.p.c. Sąd II instancji może z urzędu rozpoznać sprawę także na rzecz współuczestników , którzy wyroku nie zaskarżyli , gdy będące przedmiotem zaskarżenia prawa lub obowiązki są dla nich wspólne .W ocenie Sądu Apelacyjnego , w/w przepis należało zastosować z uwagi na zaistnienie przesłanek w nim określonych.

Na podstawie art. 391 § 1 k.p.c. w związku z art. 108 § 1 k.p.c i art. 98 k.p.c. oraz § 18 ust. 2 pkt 3 w zw. z § 13 ust 1 pkt 2 rozporządzenia MS z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2002 r., nr 163, poz. 1348 ze zm.) , Sąd Apelacyjny orzekł o kosztach instancji odwoławczej .

Z powyższych względów , Sąd Apelacyjny w Warszawie orzekł jak w sentencji wyroku.

Na oryginalnym dokumencie podpisany
Za zgodność z oryginałem stwierdzam
Sędzią Sędzią